

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **T. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2022, čj. 46 Ad 10/2022-20,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala ke Krajskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své předchozí rozhodnutí, kterým byl žalobkyni zvýšen starobní důchod. Krajský soud usnesením ze dne 24. 10. 2022 rozhodl, že není místně příslušný k projednání žaloby a rozhodování o ní, a postoupil věc Městskému soudu v Praze podle § 7 odst. 3 a 6 s. ř. s. jako soudu věcně a místně příslušnému.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení krajského soudu kasační stížností, která ovšem neobsahovala konkrétní důvody, pro něž se brání napadenému usnesení, ani neobsahovala návrh, jak má kasační soud rozhodnout (petit). NSS proto v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 20. 12. 2022, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy doplnila důvody kasační stížnosti a uvedla petit, současně ji poučil o následcích spojených s neodstraněním těchto nedostatků.

[3] Usnesení s výzvou bylo stěžovatelce doručeno do datové schránky dne 20. 12. 2022. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě jednoho měsíce zaslala Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 1. 2023 podání, v němž popsala své úkony vůči žalované a navrhla vyžádání všech soudních spisů souvisejících s její věcí („*utrpení těžkého 100 % pracovního úrazu*“). V další části podání nazvané „doplnění ke kasační stížnosti“ především popsala těžkosti spojené se snahou domoci se svých práv, načež k výzvě soudu uvedla, že může „*jen s důvěrou očekávat, že bude vydáno zákonné, etické, morální, lidské a spravedlivé rozhodnutí dle platných zákonných i ústavních norem (toto z mé strany je i petit, kdy v dobré víře i tady vycházím z logiky, že žaloba může být projednána kterýmkoliv soudem)*“.

[4] Z předchozího odstavce je zřejmé, že stěžovatelka i přes výzvu neupřesnila důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu o postoupení věci městskému soudu, ani nezformulovala návrh, jak má NSS o podané kasační stížnosti rozhodnout (tj. petit).

[5] Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tuto vadu k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (např. usnesení ze dne 4. 6. 2003, čj. 2 Ads 29/2003-40, č. 6/2003 Sb. NSS). Tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatelka neuvedla žádné kasační námitky směřující proti usnesení krajského soudu (ať již ve smyslu vad řízení či v právním závěru). Kasační stížnost proto (i přes její doplnění) stále nesplňuje náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[6] Za této procesní situace nemohl NSS postupovat jinak než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. (shodně NSS postupoval v takřka totožné věci téže stěžovatelky v řízení vedeném pod sp. zn. 4 As 281/2020). O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v konečném rozhodnutí ve věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. ledna 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu